

Katedra sociální a kulturní antropologie
Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice
POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

TÉMA: Dobrovolnictví pod rouškou pandemie

AUTOR: Bc. Sandra Hašková

VEDOUCÍ DP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Práce Sandry Haškové je odrazem covidové doby; zabývá se dopadem této doby na podobu, obsah a rozsah dobrovolnictví a současně byla samotná poznamenána omezeními vyplývajícími z epidemiologických opatření. Proto není pochyb o tom, že téma diplomové práce je více než aktuální a současně velmi zásadní je i vedlejší výsledek práce, a tedy ukázka dopadů pandemie na práci antropologa v terénu.

Přes to, že byla práce psána a výzkum prováděn během velmi složitého období, autorka na práci ukazuje, že terén nemusí být dosažitelný ani při zásadních omezeních pohybu a styku osob. Terénní výzkum, rozsah rozhovorů, pečlivost a poctivost, se kterou výzkum autorka prováděla, to vše jsou silné stránky práce. Ty slabé stránky, které jsou v práci patrné, dle mého soudu, nelze přičítat době.

Formálně je práce relativně dobře strukturovaná, avšak již z formálního uchopení cítím jistou „stuhlost“ a „neorganičnost“ celé práce. Autorka dělí text do tří hlavních částí – metodologie, dobrovolnictví a motivace. Autorka se sice v práci snaží o co nejužší propojení teorie s praktickou částí, avšak mnohdy je tento pokus evidentně umělý a nepovedený. Prostřední kapitola věnovaná dobrovolnictví je na můj vkus poněkud rozvláčná, autorka zbytečně zachází k přílišným generalizacím a nálepkování. Předcházející část je vlastně spíše vstupní částí do terénu nežli do samotné práce. Proto řazení obou kapitol je ve výsledné podobě zvláštní. Nicméně hlavní výtku mám k poslední kapitole věnované motivaci. Autorka se věnuje motivaci a altruismu a uplatňuje několik teoretických konceptů. Domnívám se, že práce s motivací je pro analytické zpracování autorčina výzkumu příliš vágně uchopeno, i když muselo jeho zpracování stát mnoho úsilí, ale není nikterak nápomocné. Následně autorka pracuje s Goffmanem a nakonec s Mausem. Právě poslední jmenované teoretické uchopení se mi zdá nejmýsluplnější a nejzajímavější, avšak nedotažené. Současně kladně hodnotím fakt, že autorka se k teoretickému uchopení dostává až v závěru práce, jako by teorie vycházela plynule z jejich zjištění a nikoliv naopak, ale v textu to patrné není. Naopak, text místy působí „násilně naroubovaný“ na potřeby interpretace, místo aby tomu bylo naopak.

Práce s literaturou je na jedné straně formálně v pořádku a i po stylistické a gramatické stránce je výsledná práce relativně v pořádku (chyby tam jsou, ale na dnešní „standard“ se jedná o průměrné až mírně nadprůměrné zpracování). Výzkum je rozsáhlý stejně jako jeho analýza a interpretace. Nicméně

postrádám hloubku, naopak mnohé argumenty považuji za neopřené o zdroje či fakta. Autorka se relativně často dopouští tvrzení místo argumentování, sklouzává k nálepkování místo k interpretaci a teoretické ukotvení napasovává na terén prvoplánově. Jako vedoucí práce vím, že autorka věnovala výzkumu a práci velké množství času, sesbírala mnoho dat a pracovala poctivě s množstvím dat. Prokázala tak jednu základní věc – schopnost v terénu pracovat a být svědomitým výzkumníkem. Na druhou stranu ale autorka nedokázala přesvědčit, že umí pracovat se získanými daty v antropologickém kontextu. Práce velmi často působí spíše jako v oboru sociální práce než sociální antropologie. Tomu odpovídá i spíše upozaděná role antropologických titulů v průběhu celé práce s výjimkou posledních subkapitol.

Za slabou část považuji interpretaci výsledků. Autorka působí příliš deklarativně a jako by byla svázána teorií, kterou „musí využít“. Na druhou stranu autorce vlastní smysl pro strukturování přináší jednoznačné závěry a odpovědi, které sice nejsou nijak překvapivé, ale jsou jasně formulované.

Kdyby autorka věnovala větší péči antropologickému přístupu k tématu, zredukovala množství perspektiv, kterými na problematiku nahlíží a hlouběji se ponořila do interpretace získaných terénních dat, mohla to být velmi kvalitní práce. Ve stávající podobě je to spíše práce průměrná.

Práci doporučuji i přes výše uvedené nedostatky k obhajobě a navrhuji známku velmi dobře minus, tedy D.

V Pardubicích dne 31. 5. 2021

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.